Dosarul nr. 2ra-1070/19

Instanța de fond: Judecătoria Orhei, sediul Rezina – I. Negreanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chişinău – N. Budăi, I. Cimpoi, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

29 mai 2019 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:
Preşedintele completului, judecătorul Maria Ghervas
judecătorii Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Evghen Stratu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii, instanțelor judecătoreşti şi încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chişinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din data de 01 august 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina,

constată:

La 14 aprilie 2017 Evghen Stratu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii şi instanțelor judecătoreşti şi anume repararea prejudiciului material în mărime de 2 000 lei şi prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei. (f.d. 2-9).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 30 mai 2016, de către Secția Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Orhei a fost pornită cauza penală nr.2016270369 conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, pe faptul săvârşirii de către el a infracțiunii de escrocherie prin însuşirea bunurilor lui Serghei Gîrlea în proporții deosebit de mari. La 29 iunie 2016 a fost recunoscut drept bănuit de săvârşirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, iar la 15 iulie 2016 a fost pus sub învinuire de către procurorul în procuratura Orhei Vladislav Boşcanean în baza art.190 alin. (5) din Cod penal.

Totodată, recurentul a mai menționat că în privința sa s-a dispus de către procuror şi aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi localitatea, iar la 30 decembrie 2016, prin ordonanța procurorului în procuratura Orhei Vladislav Boşcanean, s-a dispus

scoaterea sa de sub urmărire penală, din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracțiunii.

Evghen Stratu a susținut că prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală şi procuraturii i-au fost cauzate atât prejudicii materiale, cât şi prejudicii morale. Mărimea prejudiciului material cauzat îl apreciază la suma de 2 000 lei, acesta constând în cheltuieli suportate pentru prezentarea în fața organului de urmărire penală şi la procuratură. Mărimea prejudiciului moral, survenint în urma punerii ilegale sub învinuire, aplicarea nejustificată a măsurii preventive sub formă de obligare în scris de a nu părăsi localitatea, defăimarea nejustificată şi încălcarea onoarei şi demnității personale în fața consătenilor şi cunoscuților, în acest sens în mass-media fiind difuzate informații precum că el ar fi un escroc, durata urmăririi penale fiind de 7 luni, ceea ce constituie un termen exagerat pentru a fi demonstrat dacă există sau nu suficienți indicii cu privire la comiterea infracțiunii de către el.

Prin hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Evghen Stratu. S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Evghen Stratu suma de 6 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 766 lei cu titlu de prejudiciu material, iar în total 6 766 lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.39, 83-87)

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chişinău s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina. (f.d. 150, 151-167)

La 25 martie 2019 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chişinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel şi a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii. (f.d.172-177)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greşit legea şi în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la materiale cauzei, ceea ce a condus la soluționarea greşită a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chişinău a fost pronunțată la 31 ianuarie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chişinău la 04 martie 2019, expediată prin intermediul serviciului poştal părților la 06 martie 2019. Recursul declarat de către Ministerul Justiției la 25 martie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ministerul Justiției, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii şi au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi

reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond şi de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor şi concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material şi procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu şi temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) şi (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile şi alți participanți la proces sunt în drept să declarare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) şi (3) ale aceluiaşi articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcare sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabileşte că săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greşită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) şi (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt şi de drept, care deja au fost studiate şi verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, aşa cum formal invocă Ministerul Justiției, şi, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) şi (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) şi (1^1) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului,
judecătorul Maria Ghervas

judecătorii Nina Vascan

Dumitru Mardari